

Wieczór sensacji

Bazyliżek dla dorosłych, czyli legenda z historią i medycyną w tle

13 listopada 2018 r. godz. 18:00, Aula Starej Biblioteki UW
organizowany przez Uniwersytet Otwarty UW we współpracy
z Warszawskim Uniwersytetem Medycznym

prof. dr hab. Jerzy Dzik – paleobiolog i ewolucjonista, profesor Uniwersytetu Warszawskiego kierownik Zakładu Paleobiologii i Ewolucji na Wydziale Biologii UW, członek rzeczywisty oraz Dyrektor Instytutu Paleobiologii Polskiej Akademii Nauk w latach 2010-2018. Zajmuje się w szczególności badaniem skamieniałości najstarszych zwierząt oraz szczątków kręgowców. Autor wielu publikacji paleobiologicznych w języku polskim oraz angielskim, w tym podręcznika "Zoologia. Różnorodność i pokrewieństwa zwierząt" opartego na wykładach ze studentami oraz podręcznika biologii p.t "Biologia czyli sens życia", który wyróżniony został nagrodą "Złotej Róży" podczas tegorocznego Festiwalu Nauki. Uczestnik oraz Kierownik wielu wypraw naukowych, a w tym, wypraw na Antarktydę od 1997 roku. Odkrył i wykazał wiele mechanizmów fauny przełomu prekambru i kambru. W 2008 roku zespół profesora Dzika odkrył archozaura nazwanego "Smokiem wawelskim"

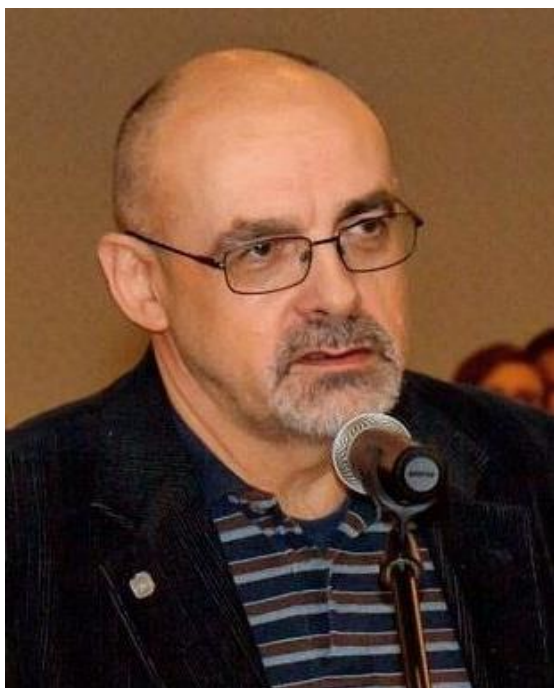
prof. dr hab. Andrzej Wismołek – absolwent fizyki na Wydziale Fizyki UW. Pracuje w Zakładzie Fizyki Ciała Stałego Instytutu Fizyki Doświadczalnej Wydziału Fizyki UW. Członek Senatu UW w kadencjach 2002-2005, 2005-2008. Był stypendystą Fundacji na rzecz Nauki Polskiej oraz Fundacji Alexandra von Humboldt’a. W 2010 r. został laureatem Nagrody zespołowej Rektora UW za zainicjowanie w Polsce oraz rozwijanie optycznych i strukturalnych badań grafenu. W latach 2008–2016 pełnił funkcję prodziekana ds. studenckich Wydziału Fizyki UW. Jego zainteresowania naukowe związane są głównie z badaniami właściwości optycznych półprzewodników oraz nanostruktur półprzewodnikowych. Jego hobby, jest popularyzacja fizyki – szczególnie angażuje się w organizację wykładów z pokazami, które wykonuje wspólnie z uczestnikami zajęć. W roku 2014 otrzymał Nagrodę m. st. Warszawy „za popularyzowanie fizyki poprzez organizowanie wykładów i pokazów dla warszawskich gimnazjalistów i licealistów oraz współpracę z Biurem Edukacji m.st. Warszawy przy rozwijaniu unikatowej w skali kraju Letniej Szkoły Fizyki”. W Uniwersytecie Otwartym UW m.in. prowadził wykłady w ramach cyklu „Ucz się od najlepszych” oraz konsultuje kursy z zakresu nauk ścisłych.

dr Adam Tyszkiewicz – archeolog i historyk sztuki. Ukończył studia archeologiczne i historii sztuki na Uniwersytecie Warszawskim, w 2018 r. obronił doktorat na Wydziale Historycznym UW. Adiunkt w Muzeum Uniwersytetu Warszawskiego w latach 2011-2018. Od 1. października 2018 r. dyrektor w Muzeum Historii Medycyny Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Wykładowca na Podyplomowych Studiach Varsavianistycznych w IH UW oraz na Uniwersytecie Otwartym UW. Przewodnik po Warszawie. Autor artykułów: Jak reaktywowano Uniwersytet Warszawski 100 lat temu, „Kronika Warszawy”, 1 (151), 2015; Józef Piłsudski w murach warszawskiej Alma Mater, „Rozprawy z dziejów oświaty”, t. LII, 2015; 200 years of the University of Warsaw. Events, symbols and students, „CIAN”, vol. 19, 2, 2016; Aleksander Gieysztor – opiekun akademickiego ceremoniału Universitatis Varsoviensis, w: E. Kulecka (red.) Aleksander Gieysztor w pamięci i badaniach historycznych, Warszawa 2017; Tadeusz Kościuszko w murach Szkoły Rycerskiej i Uniwersytetu Warszawskiego, „Almanach Warszawy”, t. XI, 2017; Rola Stanisława Kostki Potockiego w kształtowaniu dziedzictwa materialnego i prestiżu Uniwersytetu Warszawskiego, „Studia Wilanowskie”, t. XXIV, 2017. Członek: Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Stowarzyszenia Muzealników Warszawskich, Stowarzyszenia Muzeów Uczelnianych.

dr hab. Marek Kowalczyk-Hernández

Doktor habilitowany nauk fizycznych, absolwent fizyki stosowanej na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Jest pracownikiem Zakładu Optyki Informacyjnej Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 2000 - 2006 kierował tym Zakładem. Obecnie Pełnomocnik Dziekana Wydziału Fizyki ds. Europejskich studiów optyki okularowej i optometrii. Prowadzi wykłady i zajęcia laboratoryjne z optyki widzenia, psychofizyki widzenia, optometrii i środowiska wzrokowego. Badania naukowe między innymi z zakresu projektowania wieloogniskowych soczewek wewnątrzgałkowych wszczepianych pacjentom operowanym z powodu zaćmy oraz maksymalizacji zdolności rozdzielczej mikroskopu konfokalnego, stosowanego w okulistyce do oceny *in vivo* stanu rogówki oka na poziomie komórkowym. Był wielokrotnym stypendystą Rządu Hiszpanii na wydziałach fizyki Uniwersytetu w Walencji i Uniwersytetu

Complutense w Madrycie. W latach 1992-1993 był profesorem wizytującym na Wydziale Optyki i Optometrii Uniwersytetu Complutense. Członek Optical Society of America, Sociedad Española de Óptica i The European Academy of Optometry and Optics.

dr Aleksandra Piotrowska - absolwentka psychologii na Uniwersytecie Warszawskim, specjalizuje się w psychologii szkolnej (rozwojowej i wychowawczej). Od 1974 roku pracuje na Wydziale Pedagogicznym UW, prowadzi badania naukowe dotyczące determinantów funkcjonowania pamięci człowieka, indywidualnych i rodzinnych wyznaczników dojrzałości szkolnej dziecka i jego funkcjonowania w szkole, wpływu temperamentu człowieka na jego funkcjonowanie społeczne. Konsultant dla rodziców i nauczycieli. Współdziała jako społeczny doradca z Rzecznikiem Praw Dziecka i Komitetem Ochrony Praw Dziecka. Zajmuje się także propagowaniem wiedzy psychologicznej współpracując w tym zakresie jako ekspert z prasą, a także ze stacjami radiowymi oraz telewizyjnymi. Autorka wielu publikacji naukowych i popularyzatorskich, w tym książek „Szczęśliwe dziecko czyli jak uniknąć najczęstszych błędów wychowawczych” i „Nastolatki pod lupą”.

prof. dr hab. Dariusz Sitkiewicz – profesor Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, kierownik Katedry Biochemii i Chemii Klinicznej WUM w latach 2009 – 2013, Prezes Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Laboratoryjnej w kadencji 2007-2010 oraz członek honorowy Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Laboratoryjnej. W 2009 roku uhonorowany przez Polskie Towarzystwo Lekarskie odznaką Bene Meritusa. W badaniach skupia swoje zainteresowanie na chorobach układu krążenia. Wraz z Zespołem podjął badania nad mechanizmami uwalniania cząsteczki mikroRNA-208a w ostrej fazie zawału oraz rolą cząsteczek miRNA-1 i miRNA-21 w niewydolności mięśnia sercowego. Z inicjatywy profesora podjęto także współpracę naukową z Zakładem Genetyki Instytutu Biochemii i Biofizyki PAN w zakresie mechanizmów plejotropowego działania statyn oraz transkryptomocnych markerów predysponujących do rozwoju pozawałowej niewydolności mięśnia sercowego.

